

مقایسه اثربخشی زوج درمانی هیجان مدار و شفقت ورزی خود بر تعارضات زناشویی، تمایز یافتگی خود و صمیمیت جنسی زنان آسیب دیده از خیانت زناشویی

(تاریخ دریافت ۱۴۰۰/۰۱/۱۵، تاریخ تصویب ۱۴۰۰/۰۴/۱۸)

سمیه جهانگیری

کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی کرمانشاه

سحر رضایی^۱

دانشجوی دکتری مشاوره دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج

چکیده

تحقیق حاضر از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ شیوه گردآوری داده ها نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس از آزمون با پیگیری گروه کنترل است. جهت جمع آوری اطلاعات این پژوهش از روش های مطالعه کتابخانه ای به منظور گردآوری مبانی نظری و پیشینه تجربی پژوهش استفاده خواهد شد. جهت جمع آوری داده های مورد نیاز از نمونه مورد مطالعه از روش جمع آوری اطلاعات با استفاده از پرسشنامه می باشد. پروتکل درمانی رویکرد زوج درمانی هیجان مدار جانسون (۲۰۰۴)، جلسه درمانی و شفقت بر خود گیلبرت (۲۰۰۹) بود. ابزارهای پژوهش شامل تمایز یافتگی خود، صمیمیت جنسی، پرسشنامه تعارضات زناشویی بود. جامعه آماری کلیه زنان آسیب دیده از خیانت زناشویی شهر کرمانشاه در سال ۱۳۹۹ خواهد بود. نمونه آماری شامل ۳۰ نفر از زنان آسیب دیده از خیانت زناشویی خواهد بود که به روش نمونه گیری در دسترس از بین زنان مراجعه کننده به دفاتر مشاوره و راهنمایی خانواده

^۱ نویسنده مسئول

شهر کرمانشاه بود. بعد از جلسات پرسشنامه‌های تعارضات زناشویی، صمیمیت زناشویی و تمایزیافتگی به آنان به عنوان پس از آزمون داده خواهد شد و بعد از گردآوری اطلاعات مورد نظر مورد تجزیه و تحلیل خواهند گرفت. برای جمع‌آوری داده‌های پژوهش پس از گردآوری اطلاعات از طریق پرسشنامه به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها و یافته‌های پژوهش از بررسی سوالات و فرضیه‌های پژوهش به کمک نرم افزار آماری SPSS نسخه ۲۴ و با استفاده از شاخصهای توصیفی و تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر تحلیل خواهد شد. نتایج نشان داده است که با کنترل نمرات پس از آزمون و پیگیری گروه‌های آزمایش به طور معنادار از گروه کنترل بالاتر بوده و این اثربخشی در طول زمان ماندگار است.

کلیدواژگان: رویکرد زوج درمانی هیجان مدار، شفقت بر خود، تعارضات زناشویی، تمایزیافتگی خود، صمیمت جنسی.